Lietas Nr. 142319812
Lietas arhīva Nr. 1-1425-13/35

SPRIEDUMS

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2013.gada 25.novembrī

Administratīvā rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnesis Mārtiņš Birkmanis,

piedaloties Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes pārstāvei Evijai Rūdolfai-Spēkai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. B/, personas kods /personas kods/, sūdzību par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2012.gada 9.maija lēmuma Nr.785 (administratīvā pārkāpuma protokola Nr.FR00037893) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes (turpmāk arī – VP GKPP) Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja inspektore 2012.gada 23.martā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.FR00037893 (turpmāk – protokols-lēmums) par to, ka 2012.gada 15.martā plkst.12.34 Rīgā, Lubānas ielas posmā starp Žīguru un Garo ielu transportlīdzeklim Infiniti FX35 ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/ (turpmāk – transportlīdzeklis) fiksētais braukšanas ātrums ir 75 km/h un faktiskais braukšanas ātrums – 72 km/h ceļa posmā, kur atļautais braukšanas ātrums saskaņā ar 2004.gada 29.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 114.punktu ir 50 km/h. Ātrums fiksēts ar iekārtu PoliScan Speed M1HP (sērijas Nr.PS-651303), kura maksimālā kļūda ekspluatācijas režīmā +3 km/h, ja ātrums < par 100 km/h. Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{8} panta sesto daļu transportlīdzekļa vadītājam uzlikts naudas sods trīsdesmit latu apmērā.

VP GKPP Prevencijas pārvaldes priekšnieks, izskatot /pers. B/ (turpmāk arī – sūdzības iesniedzēja) sūdzību, 2012.gada 9.maijā pieņēma lēmumu Nr.785 (turpmāk – Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu protokolā-lēmumā piemēroto sodu.

Lēmumā konstatēts turpmāk minētais.

[1.1] Nav pamata apšaubīt, ka 2012.gada 15.martā plkst.12.34 ar ātruma mērīšanas iekārtu PoliScan Speed M1HP (sērijas Nr.PS-651303) fiksēts tieši transportlīdzekļa braukšanas ātrums.

[1.2] Protokols-lēmums sastādīts atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 43.^{6} panta trešās daļas prasībām. Administratīvais sods piemērots likumīgi LAPK 149.^{8} panta sestās daļas sankcijas ietvaros.

[1.3] Lietderības apsvērumu padziļināta izvērtēšana un iekļaušana administratīvajā aktā nav mērķtiecīga, jo nav iespējams mīkstināt administratīvo sodu.

[2] 2012.gada 13.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemta sūdzības iesniedzējas sūdzība par Lēmuma atcelšanu, kurā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[2.1] Sūdzība nav izskatīta vispusīgi, pilnīgi un objektīvi. Netika gūta pārliecība, ka protokols-lēmums atbilst patiesajiem apstākļiem. Pastāv šaubas par fotoradara atrašanos norādītajā vietā un laikā.

[2.2] Lēmumā ir atsauce uz Poliscan lietotāja pamācību un pārlūkprogrammas ekspluatācijas rokasgrāmatu. Lai izvērtētu Lēmuma

pamatotību un likumību, nepieciešams iegūt minētos dokumentus.

[2.3] Nepieciešams iegūt pierādījumus, ka fotoradars vispār ir verificēts. Lēmumā norādīts fotoradara verificēšanas sertifikāta numurs, norādot, ka konkrētais mērīšanas līdzeklis atzīts par derīgu. Tātad verificēts ir tikai ātruma mērīšanas līdzeklis, bet fotoaparāts nav verificēts. Vispārzināms ir fakts, ka šīs ir atsevišķas iekārtas. Līdz ar to ir svarīgi pārliecināties, vai verificēta ir šo abu iekārtu sinhrona darbība.

[3] Atbildētāju pārstāvošā iestāde VP GKPP Prevencijas pārvalde (turpmāk arī – iestāde) tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā sūdzību neatzīst un lūdz to noraidīt, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem. Papildus paskaidrojot, ka protokols-lēmums ir pamatots. Ar lietas materiāliem ir pilnībā pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs. Sūdzības iesniedzējas vaina pierādīta ar protokolu-lēmumu un fotoradara fiksēto informāciju.

[4] Sūdzības iesniedzēja uz tiesas sēdi nav ieradusies. 2013.gada 2.oktobrī sūdzības iesniedzējai nosūtīta tiesas pavēste uz sūdzības iesniedzējas norādīto korespondences adresi Rīgā, Pērnavas ielā 55-9, kas ir arī sūdzības iesniedzējas deklarētā dzīvesvieta. Sūdzības iesniedzēja par tiesas sēdes vietu un laiku informēta likumā noteiktā kārtībā. No sūdzības iesniedzējas nav saņemti lūgumi par lietas izskatīšanas atlikšanu vai lietas izskatīšanu bez sūdzības iesniedzējas klātbūtnes. Tiesa atzīst sūdzības iesniedzējas neierašanos par neattaisnotu.

[5] Iestādes pārstāve tiesas sēdē sūdzību neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un izvērtējot lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka sūdzība ir pamatota un apmierināma.

[7] Lēmumā konstatēts, ka sūdzības iesniedzēja ir pārkāpusi Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkta prasības.

Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkts noteic, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās – 20 km/h.

Saskaņā ar LAPK 149.^{8} panta piekto daļu par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, – izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā.

Saskaņā ar LAPK 149.^{8} panta sesto daļu par šā panta piektajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši LAPK 149.^{8} panta sestajai daļai, nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzekļa vadītājs pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona".

[8] Saskaņā ar LAPK 237.pantu lietvedības uzdevumi administratīvo pārkāpumu lietās ir šādi: savlaicīgi, vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrot katras lietas apstākļus, izlemt to stingrā saskaņā ar likumu, nodrošināt pieņemtā lēmuma izpildi, kā arī noskaidrot cēloņus un apstākļus, kas veicina administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, novērst pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu ievērošanas garā un nostiprināt likumību.

Atbilstoši LAPK 272.pantam institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro gan pārkāpuma būtība, gan personas vaina, gan atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

No minētajām normām izriet, ka, izvērtējot konkrēto gadījumu, iestādei, kas lemj par administratīvā soda uzlikšanu, ir jāveic pilnīga un objektīva lietas apstākļus noskaidrošana, jāpierāda un jāpamato ar pierādījumiem administratīvā pārkāpuma esamība vai neesamība, pie administratīvās atbildības saucamās personas vaina, kā arī jāveic lietderības apsvērumi, lemjot par soda piemērošanu personai.

[9] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2012.gada 30.jūnijam)* pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas

pareizā izlemšanā.

Atbilstoši panta otrajai daļai šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar administratīvā pārkāpuma vietas apskates protokolu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, citu personu paskaidrojumiem, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Līdz ar to par pierādījumiem lietā var kalpot protokols-lēmums *(lietas 22.lapa)*, transporta līdzekļu ātruma kontroles sistēmas PoliScan Speed M1HP (sērijas Nr.PS-651303) pirmreizējās verificēšanas sertifikāts Nr.E1278V11 *(lietas 23.lapa)*, ātruma mērīšanas sistēmas PoliScan Speed M1HP mērījuma vietas pase *(lietas 24.lapa)* un mērierīču uzstādīšanas-noņemšanas izdruka *(lietas 26.-29.lapa)*.

[10] No protokola-lēmuma, kā arī tā fotoattēlā redzamā *(lietas 22.lapa)*, konstatējams, ka transportlīdzekļa vadītājs pārkāpumu izdarījis 2012.gada 15.martā plkst.12.34 Rīgā, Lubānas ielas posmā starp Žīguru un Garo ielu. Savukārt no iestādes iesniegtajiem pierādījumiem – mērierīču uzstādīšanas-noņemšanas elektroniskās izdrukas *(lietas 26.-29.lapa)* un mērīšanas sistēmas PoliScan Speed M1HP mērījuma vietas pases 11133 *(lietas 24.lapa)* izriet, ka mērīšanas sistēma PoliScan Speed M1HP (sērijas Nr.PS-650336) 2012.gada 15.martā Rīgā, Lubānas ielas posmā starp Žīguru un Garo ielu ir uzstādīta plkst.7.00 un noņemta plkst.12.30, pēc tam uzstādīta minētajā datumā plkst.13.30 un noņemta 19.00.

Secināms, ka laikā, kad protokolā-lēmumā fiksēts braukšanas ātruma pārkāpums, mērīšanas sistēma ir bijusi noņemta.

[11] Kā uzskata Augstākās tiesas Senāts, tiesai ir jātulko visas šaubas par labu privātpersonai tad, ja novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, proti, kad tiesa ar pierādījumu pārbaudi nevar novērst šaubas par to, vai persona ir izdarījusi attiecīgo administratīvo pārkāpumu *(skat., piemēram, Senāta 2007.gada 24.maija sprieduma lietā Nr.SKA-219/2007 17.punktu, 2008.gada 13.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-493/2008 14.punktu)*.

Lai piemērotu sodu par administratīvo pārkāpumu, jābūt pierādītai personas vainai. Saskaņā ar krimināltiesībās piemērojamo principu visas šaubas par vainu jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību.

[12] Vērtējot lietā iegūtos pierādījumus, tiesa secina, ka tie ir savstarpēji pretrunīgi un lietā nav pietiekamu pierādījumu, lai transportlīdzekļa vadītāju – sūdzības iesniedzēju sauktu pie administratīvās atbildības.

Transportlīdzekļa braukšanas ātrumu nevar fiksēt ar noņemtu ātruma mērīšanas sistēmu. Tāpat nav saskatāms pamatojums apstāklim, kāpēc iekārta tikusi izmantota, ja dokumentācijā fiksēta tās noņemšana. Šādos apstākļos pastāvošo pretrunu dēļ protokols-lēmums lietā nav pieļaujams kā pierādīšanas līdzeklis, lai pierādītu sūdzības iesniedzējas vainīgumu.

Tiesa uzskata, ka iestāde nav pierādījusi likumā noteiktajā kārtībā sūdzības iesniedzējas vainu Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkta pārkāpumā.

[13] LAPK 239.panta 1.punkts noteic, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Ievērojot iepriekš konstatēto, tiesa atzīst, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā pret sūdzības iesniedzēju pēc LAPK 149.^{8} panta sestās daļas ir izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punktu, 289.^{12} panta otrās daļas 2.punktu, 289.^{13} panta sesto daļu, 289.^{17} panta pirmo daļu, 289.^{18} panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda:

atcelt Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2012.gada 9.maija lēmumu Nr.785 (administratīvā pārkāpuma protokola Nr.FR00037893) par /pers. B/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{8} panta sestās daļas un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis *(paraksts)* M.Birkmanis